

РЕШЕНИЕ

№ 92

гр. Търговище, 28.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вяра М. Панайотова

при участието на секретаря Красимира Ал. К.а
като разгледа докладваното от Вяра М. Панайотова Гражданско дело № 20223530100250 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени искиове, с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ във вр. с чл.45 от ЗЗД за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 7096,23 лв. и с правно осн. чл.86 от ЗЗД за заплащане на обезщетение за забава в размер на законната лихва, считано от 20.01.2022 год.

Постъпила е искова молба от Г. К. Г., ЕГН ***** от ***** против „ЗД „Бул Инс“ АД, ЕИК 831830482 гр.София, с която са предявени субективно съединени искиове за обезщетение за имуществени вреди. В молбата се твърди, че на 24.11.2021 год., в гр.Търговище, на ул.“Васил Левски“ до кръстовището с ул.“Гладстон“ е настъпило ПТП, между водача на МПС , с ДК № ***** и ищеца, като водача на МПС, нарушавайки правилата за движение удря ищеца на пешеходна пътека, в следствие на което на последния са причинени множество телесни увреждания, подробно посочени в молбата. Твърди се, че за инцидента е образувано ДП № 867/2021 год. на РУ – Търговище. В молбата се твърди, че телесните увреждания са били такива, че са наложили болнично лечение и извършване на хирургически интервенции, като ищеца е престоял в МБАЛ Търговище от 24.11.2021 год. до 25.12.2021 год., а към датата на депозиране на исковата молба – 04.02.2022 год. лечението му не е приключило. Ищецът твърди, че в следствие на описания по-горе деликт, настъпил в следствие виновното и противоправно поведение на водача на МПС е претърпял имуществени вреди, намиращи се в пряка причинно-следствена връзка, с ПТП, в размер на 7096,23 лв., изразяващи се в разходи, направени за лечението му, подробно описани в молбата, поради което е депозирал писмена претенция за изплащане на обезщетение при ответника, в качеството му на застраховател по застраховка „ гражданска отговорност“ на

МПС , с ДК № *****, но е получил писмен отказ. Поради това ищецът молят съда да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати сумата от 7096,23 лв., обезщетение за имуществени вреди, законната лихва върху главницата, считано от подаване на извънсъдебната претенция – 20.01.2022 лв. до окончателното плащане и законната лихва, счита от 11.02.2022 год. , съгласно чл.497, ал.1, т.1 от КЗ до окончателното плащане.

След предявяване на иска, на 04.02.2022 год. ищецът е починал, като с Определение № 376/06.04.2022 год., постановено по делото и на осн. чл.227 от ГПК съдът е конституирал правоприемниците му и негови наследници по закон, които са конкретизирали петитума на исковата молба, като молят съда да постанови решение с което да осъди ответника да им заплати сумата от по 3548,11 лв., съответстваща на наследствената им част, ведно законната лихва върху главницата, считано от подаване на извънсъдебната претенция – 20.01.2022 лв. до окончателното плащане и законната лихва, счита от 11.02.2022 год. , съгласно чл.497, ал.1, т.1 от КЗ до окончателното плащане. Претендират се разноси в производството. В съдебно заседание поддържат исковите си, чрез писмено становище от процесуалния си представител.

В дадения месечен срок, на осн. чл.131 от ГПК ответникът е упражнил правото си на отговор. В отговора предявените от наследниците на ищеца искове са оспорени изцяло и по основание, и по размер. Ответникът твърди, че не са на лице основания за ангажиране отговорността на застрахователя. Наведени са доводи за липса на кумулативните предпоставки по чл.45 от ЗЗД, като се оспорва наличието на противоправно поведение на застрахования водач, оспорва се механизма на настъпване на ПТП, оспорва се причинно-следствената връзка между поведението на водача и вредите, претърпени от праводателя на ишците. В отговора ответникът е оспорил и размера на исковите претенции, считайки че не всички претендирани от ишците разходи са свързани с лечение на получените от Г. Г. травми при ПТП, като част от тях са за били за лечение на съпътстващи здравословни проблеми на лицето. Оспорва и предявените искове за лихва, излагайки доводи за недължимост на същата. Поради това ответника моли съда да постанови решение, с което да отхвърли исковите, ведно със законите последици. В съдебно заседание ответникът, чрез писмено становище от процесуален представител поддържа доводите, изложени в отговора.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното: Видно от приложените по делото препис-извлечение от акт за смърт и удостоверение за наследници Г. К. Г. е починал на 04.02.2022 год., в хода на образуваното съдебно производство и ишците са негови наследници по закон, съответно син и дъщеря на праводателя. Видно от приложения по делото констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 227/26.11.2021 год. и план-схема на местопроизшествие от 24.11.2021 год., съставен от органите на КАТ, на 24.11.2021 год., в гр.Търговище, на ул.“Васил Левски“ до кръстовището с ул.“Гладстон“ е настъпило ПТП, като водача на лек автомобил „Тойота“, с ДК № ***** не пропуска праводателя на ишците, който е преминавал на пешеходна пътека, нарушавайки правилата за движение и го удря с предна броня, като в резултат на удара на Г. К. Г. са причинени множество травми - закрито счупване на лявата ключица,

множество закрити счупвания на лумбосакралната част на гръбначния стълб и таза, изразяващи се във фрактура на пубисната кост в дясно, фрактура на os ischia и os pubis в дясно с дислоцирани фрагменти, линейна фрактура на ацетабулум в ляво, без данни за сигнификантна дислокация, фрактура на латералния кондил на тибията, и полипоза на левия етмоидален синус, което се установи от приложената епикриза, издадена от Ортопедично-травматологично отделение на МБАЛ –Търговище. От приложената по делото медицинска документация е видно, че наследодателя на ищите е бил приет за лечение в МБАЛ-Търговище непосредствено след инцидента, като поради получените травми се е наложило провеждане на оперативно лечение, като на 08.12.2021 год. е извършена операция, изразяваща се в открито наместване на фрактурата с вътрешна фиксация, тибия и фабула, като под рентгенов контрол е извършена вътрешна фиксация с два винта, поставена е противоплъзгаща плака, която е фиксирана към костта с три кортикални винта и е оставена стерилна превръзка,назначено е и медикаментозно лечение и в периода 24.11.2021 год. – 25.12.2021 год. Г. Г. е бил лекуван в болнични условия, а след изписването от болницата тъй като състоянието му е било изключително тежко и не е било приключило следоперативното му възстановяване, което изисквало специфични грижи, които трудно могат да се осигурят в домашна среда той е бил настанен в „Алфамед Хоспис“ ЕООД гр.Търговище, където почива на 04.02.2022 год. От приложените многобройни писмени доказателства – фактури, рецепти, касови бонове и др. (виж л.15 – л.53 от дело на ОСТ) се установи, че за лечение на получените при ПТП травми, в това число оперативно и постоперативно лечение, закупени медицински изделия, лекарства и други медицински консумативи, назначени изследвания и извършени прегледи наследодателя на ищите е изразходвал сумата от 7096,23 лв. От заключението на СМЕ, приложена по делото и приета без възражения от съда и страните се установи, че при получените от наследодателя на ищите увреждания, в следствие на ПТП, времето за възстановяване и начина по който следва да се извършва всички закупени от пострадалия лекарства и медицински консумативи са били необходими и относими към проведеното лечение и последиците от травматичните увреждания, с изключение на закупените от аптека „Адонис“ на 20.12.2021 год. лекарствени средства на стойност 24,60 лв., които не са посочени конкретно и не може да се направи преценка за тяхната относимост.

За причинените, в следствие на ПТП средни телесни повреди на наследодателя на ищите е било образувано ДП № 867/2021 год. на РУ-Търговище (приложено към настоящето дело), като видно от приложените преписи от определение от 03.05.2022 год. по НОХД № 289/2022 год. на РС-Търговище и решение от 23.12.2022 год. на АС –Варна между държавното обвинение и виновния водач Н.И.С. е било постигнато споразумение за това, че на 24.11.2021 год. в гр.Търговище, на ул.“Васил Левски“ на пешеходна пътека, при управление на МПС „Тойота“, с ДК № *****, нарушавайки правилата за движение (чл.20, ал.2, чл.5, ал.2, т.1, чл.116 и чл.119, ал.1 от ЗДвП) и по непредпазливост е причинил на Г. Г. средни телесни повреди, заради което и на осн. чл.343, ал.3, б.“а“ във вр. с чл.343, ал.1, б.“б“ от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година, отложено с изпитателен срок от три години по реда на чл.66 от НК и наказание „лишаване от право да

управлява МПС“ за срок от една година, като споразумението е било одобрено от съда, като искането на виновния водач за възобновяване на наказателното производство след одобряване на споразумението е оставено без уважение и същото е влязло в сила и има характер на влязла в сила присъда.

Безспорно е по делото, че за МПС, чийто водач е причинил ПТП на 24.11.2021 год. е имало сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилисти с ответното дружество, който е бил действащ към датата на настъпване на ПТП. Това обстоятелство не се оспорва от ответната страна. Безспорно е също така, а е видно и от приложените писмени доказателства, че наследодателя на ишците е предявил извънсъдебна претенция, получена от ответника на 30.12.2021 год. за заплащане обезщетение за всички вреди, явяващи се пряка последица от ПТП, в качеството му на застраховател на виновния за ПТП водач, била е образувана преписки по щета № 2210000106 год., но ответника не се е произнесъл, като е поискал представяне на допълнителни документи. На 26.01.2022 год. при ответника е входирана извънсъдебна претенция от наследодателя на ишците, с която е поискал ответника да му заплати застрахователно обезщетение за имуществени вреди в размер на 7096,23 лв., но ответникът е отказал с мотива, че към него момент не е установено безспорно настъпването на застрахователното събитие, не е установена вината на застрахования при ответника водач, което да даде основание на застрахователя да заплати обезщетение.

При така установеното съдът прави следните изводи: Съгласно разпоредбата на чл. 429, ал. 1, т.1 от КЗ застрахователят по задължителна застраховка „ГО“ на автомобилистите покрива отговорността на застрахования за причинените щети на трети лица в т.ч. пешеходци, велосипедисти и други участници в движението по пътищата, вреди вследствие на притежаването или използването на МПС по време на движение или престой. В тези случаи застрахователят покрива неимуществените и имуществените вреди вследствие на телесно увреждане или смърт, а разпоредбата на чл. 432 ал. 1 от КЗ предоставя право на увредения, спрямо когото застрахования е отговорен по чл. 45 от ЗЗД, да претендира заплащане на дължимото обезщетение пряко от застрахователя на деликвента. За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 432 ал. 1 от КЗ, следва на първо място: да се установи наличието на валиден застрахователен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ между собственика на управлявания от деликвента автомобил и застрахователя, както и всички предпоставки на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи отговорността на прекия причинител на вредите спрямо увредения, а именно да е налице противоправно извършено действие, наличие на вредоносен резултат, наличие на вина у прекия извършител, както и на пряка и непосредствена причинно-следствена връзка между противоправното действие и причинения вредоносен резултат. Застрахователят дължи обезщетение за вредите дотолкова, доколкото застрахованият е отговорен спрямо увреденото лице, т. е. отговорността му е функционално обусловена от отговорността на прекия причинител.

Съдът, след преценка на всички събрани по делото доказателства приема, че са на

лице предпоставките на чл.45 от ЗЗД – противоправно поведение на застрахования водач, вреди от това поведение за праводателя на ищците и причинно-следствена връзка между деянието и вредите, като тези обстоятелства са установени в хода на наказателното производство, видно от приложеното по делото споразумение, сключено между държавното обвинение и водача на МПС, а съгласно чл.300 от ГПК присъдата на наказателния съд е задължителна за съда разглеждащ гражданските последици от деянието, относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, поради което и след като е безспорно, че ПТП се дължи на поведението на водача на лекия автомобил, който е сключил застраховка „Гражданска отговорност“ с ответника, което ангажира отговорността на последния.

По размера на вредите: Установи се безспорно, от събраните по делото писмени доказателства, че в следствие на претърпените от наследодателят на ищците увреждания, последния е бил в тежко здравословно състояние, като в дълъг период от време след инцидента е бил на болнично лечение, наложило се е да бъде опериран, като това е било предхождано от съответни прегледи и изследвания, а за целта на операцията са закупени медицински изделия и консумативи. По време на болничния престой, а и след него, когато пострадалия е бил настанен в хоспис, поради нужда от продължаваща следоперативна медицинска грижа също са закупувани консумативи, лекарства и други медицински изделия, както и кетъринг, осигуряващ храна на настанените за лечение в МБАЛ - Търговище. Стойността на разходваните средства възлиза на 7096,23 лв., което се установява от приложените по делото фактури и фискални бонове. От заключението на СМЕ се установи, че разходите направени от праводателят на ищците за закупуване на медицински изделия и консумативи са били необходими и относими към проведеното лечение и последиците от травматичните увреждания, с изключение на закупените от аптека „Адонис“ на 20.12.2021 год. лекарствени средства на стойност 24,60 лв., които не са посочени конкретно и не може да се направи преценка за тяхната относимост. Предвид всичко изложено предявения иск за обезщетение за имуществени вреди се явява доказан и по основание и следва да се уважи до размер на 7071,63 лв., или по 3535,82 лв. за всеки един от ищците, като в останалата част и до пълния размер се отхвърли като неоснователен.

По претенцията за лихва върху обезщетението за имуществени вреди : Съгласно чл. 386, ал. 1 КЗ по договорите за застраховане срещу вреди при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което не може да надхвърля застрахователната сума /лимита на отговорност/, освен когато това е предвидено в КЗ, а според чл. 346 КЗ застрахователната сума представлява договорената между страните или определената с нормативен акт и посочена в застрахователния договор парична сума, представляваща горна граница на отговорността на застрахователя към застрахования, третото ползващо се лице или към третото увредено лице. Спрямо договорите за застраховка на гражданската отговорност са предвидени специални правила, съобразно които застрахователят се задължава: на осн. чл. 429, ал. 1, т. 1 КЗ - да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна

сума отговорността на застрахования за причинените от последния на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие, а на осн. чл. 429, ал. 1, т. 2 КЗ – да покрие отговорността на застрахования за неизпълнение на негово договорно задължение. И в двата случая изрично чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ предвижда, че в застрахователното обезщетение се включват и лихви за забава, когато застрахованият отговаря за тяхното плащане пред увреденото лице при условията на чл. 429, ал. 3 КЗ. Следователно от една страна отговорността на застрахователя спрямо увреденото лице е функционално обусловена от отговорността на застрахования, включително и по отношение на лихвите за забава, които последният дължи на увредения. От друга страна за разлика от КЗ (отм.); новият КЗ /в сила от 01.01.2016 г. / в чл. 429, ал. 3, изр. 2 изрично лимитира включените в застрахователното обезщетение, а оттам и в застрахователната сума, лихви за забава като ги ограничава до тези, които текат от момента на по-ранната от следните дати: датата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от застрахования на осн. чл. 430, ал. 1, т. 2 КЗ или от датата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от увреденото лице или от датата на предявяване на претенцията на увредения пред застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение, но не и от датата на настъпване на застрахователното събитие.

До приемането на новия КЗ съгласно правилото на чл. 227, т. 2 КЗ (отм.); застрахователят има право на регресен иск спрямо застрахования за заплатените на увреденото лице дължими от застрахования лихви за забава от датата на настъпване на застрахователното събитие до датата на съобщаването на същото на застрахователя от застрахованото лице или до датата на предявяване на прекия иск по чл. 226, ал. 1 КЗ (отм.); от увредения. Следователно така посочените лихви за забава за периода от увреждането до уведомяването се включват в застрахователното обезщетение, респ. в застрахователната сума по реда на КЗ (отм.); В КЗ /в сила от 01.01.2016 г. / липсва аналогична норма на тази по чл. 227, т. 2 КЗ (отм.); , а по отношение на правото на регрес на застрахователя спрямо застрахования в чл. 433 КЗ и чл. 500 КЗ е регламентирано, че в определени от закона случаи застрахователят може да търси всичко платено, включително платените от него на увреденото лице лихви и разноски, без изрично да се посочва началната дата на начисляване на лихвата за забава.

По отношение на задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите в чл. 493, ал. 1, т. 5 КЗ е предвидено, че застрахователят покрива отговорността на застрахования за лихвите по чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ, т. е. при ограниченията на чл. 429, ал. 3 КЗ - само в рамките на застрахователната сума и за периода с начало от уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие, респ. предявяване на претенция от увреденото лице. В чл. 494, т. 10 КЗ изрично се изключват от застрахователното покритие всички разноски и лихви извън тези по чл. 429, ал. 2 и ал. 5 КЗ при спазване на условията по чл. 429, ал. 3 КЗ, т. е. не се покриват лихви за периода от датата на деликта до датата на уведомяване на застрахователя. Разликата в периодите по

отношение на дължимото спрямо увреденото лице обезщетение за забава от делинквента на осн. чл. 86 вр. чл. 84, ал. 3 ЗЗД и от застрахователя по застрахователния договор се извежда не само с оглед изричното правило на чл. 429, ал. 3, изр. 2 КЗ, но и предвид въведената с новия КЗ абсолютна процесуална предпоставка за предявяване на прекия иск на увреденото лице спрямо застрахователя на делинквента по застраховка «Гражданска застраховка» на автомобилистите на осн. чл. 498, ал. 3 вр. чл. 432, ал. 1 КЗ - отправянето на писмена застрахователна претенция спрямо застрахователя по реда на чл. 380 КЗ.

След предявяване на претенцията по чл. 498 КЗ за застрахователя е налице нормативно предвиден срок за произнасяне по чл. 496 КЗ, като произнасянето и неизплащането в срок на застрахователно обезщетение е свързано с: 1. изпадане на застрахователя в забава – чл. 497, ал. 1, т. 1 и т. 2 КЗ, в който случай той дължи лихва за собствената си забава, и 2. с възможност увреденото лице да предяви пряк иск срещу застрахователя в съда на осн. чл. 498, ал. 3 вр. чл. 432, ал. 1 КЗ.

Предвид така изложеното в хипотезата на пряк иск от увреденото лице срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ в застрахователната сума по чл. 429 КЗ / в сила от 01.01.2016 г. / се включва дължимото от застрахования спрямо увреденото лице обезщетение за забава за периода от момента на уведомяване на застрахователя, респ. предявяване на претенцията от увреденото лице пред застрахователя, а не и от момента на увреждането. **В този смисъл е Решение № 128 от 4.02.2020 г. на ВКС по т. д. № 2466/2018 г., I т. о., ТК**

Предвид разяснението дадено в цитираното по-горе съдебно решение на ВСК ответникът дължи законната лихва върху обезщетението за имуществени вреди, от датата на предявяване на извънсъдебната претенция от наследодателя на ишците – 26.01.2022 год., като част от общо дължимото застрахователно обезщетение, а след изтичане на тримесечния срок по чл. 496 от КЗ дължи лихва за забава върху обезщетението за собствената си забава, доколкото е безспорно, че и към момента на приключване на съдебното дирене в настоящото производство ответника не е определил и изплатил застрахователно обезщетение на пострадалия, или неговите наследници, а тримесечния срок е изтекъл на 28.03.2022 год.

И двете страни имат искане за присъждане на разноски. Предвид изхода на спора разноските следва да се възложат в тежест на ответника, на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК. Съгласно представения списък по чл. 80 от ГПК разноските на ишците възлизат на 283,50 лв. – държавна такса, като тези разноски са реално направени и ответника следва да ги заплати.

По делото ишците са представлявани от адвокат при условията на чл. 38, ал. 1 от ЗА, поради което ответникът следва да заплати на адвоката, осъществил процесуалното представителство адвокатско възнаграждение в общ размер на 1568,60 лв. С ДДС, или по 784,30 лв. с ДДС за осъществената защита на всеки един от ишците, представляващо минималното възнаграждение съгласно чл. 7, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 за минималните адвокатски възнаграждения, на осн. чл. 38, ал. 2 от ЗА.

Ответникът следва да заплати по сметка на Районен съд – Търговище направените

разноски в размер на 400 лв. – възнаграждение за вещо лице.

Водим от горното,съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Застрахователно дружество „БУЛ ИНС” АД, ЕИК: 831830482, със седалище и адрес на управление : *****, представлявано от С.П. и К.К., действащи чрез пълномощник адв.М. Г. от САК, със съдебен адрес : ***** да заплати на В. Г. Н., ЕГН ***** от ***** и К. Г. К., ЕГН ***** от *****, действащи чрез пълномощник адв.Н. Д. от ШАК и адв.Г. Г. Р. от САК, със съдебен адрес: *****, ***** в качеството им на наследници по закон на Г. К. Г., ЕГН ***** е починал на 04.02.2022 год. сумата от по 3535,82 лв., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 26.01.2022 год. до окончателното изплащане, представляваща обезщетение за имуществени вреди, ведно със законната лихва върху обезщетението, считано от 28.03.2022 год. до окончателното изплащане, **на осн. чл.432, ал.1 от КЗ във вр. с чл.45 от ЗЗД**, като отхвърля иска в останала част и до пълния размер от по 3548,11 лв., като неоснователен.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество „БУЛ ИНС” АД, ЕИК: 831830482, със седалище и адрес на управление : *****, представлявано от С.П. и К.К., действащи чрез пълномощник адв.М. Г. от САК, със съдебен адрес : ***** да заплати на В. Г. Н., ЕГН ***** от ***** и К. Г. К., ЕГН ***** от *****, действащи чрез пълномощник адв.Н. Д. от ШАК и адв.Г. Г. Р. от САК, със съдебен адрес: *****, ***** направените по делото разноски в размер на 283,50 лв. – държавна такса, **на осн. чл.78, ал.1 от ГПК във вр. с чл.80 от ГПК**.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество „БУЛ ИНС” АД, ЕИК: 831830482, със седалище и адрес на управление : *****, представлявано от С.П. и К.К., действащи чрез пълномощник адв.М. Г. от САК, със съдебен адрес : ***** да заплати на адвокат Г. Г. Р. от САК, със съдебен адрес: *****, ***** адвокатско възнаграждение в размер на 1568,60 лв. с ДДС, **на осн. чл.38, ал.2 от ЗА**.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество „БУЛ ИНС” АД, ЕИК: 831830482, със седалище и адрес на управление : *****, представлявано от С.П. и К.К., действащи чрез пълномощник адв.М. Г. от САК, със съдебен адрес : ***** да заплати по сметка на Районен съд Търговище направени разноски за вещо лице в размер на 400 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, в двуседмичен срок, от връчването му на страните, пред Окръжен съд - Търговище.

Съдия при Районен съд – Търговище: _____